

20 Απριλίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 20/91).

5 *Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Εξουσία —
Άκυρη η διαδικασία λήψης της εκκαλούμενης απόφασης της
Αρχής Αδειών — Συνέπειες αναφορικά με το κύρος της επίδικης
απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών που επικύρωσε την
πρώτη απόφαση — Υπό τις περιστάσεις το κύρος της απόφασης
της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών συναρτάται από το κύρος της
απόφασης της Αρχής Αδειών.*

10 Ο κυριότερος λόγος που τέθηκε από τον αιτητή προς
υποστήριξη της προσφυγής του κατά της απόφασης της
Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να επικυρώσει απόφαση της Αρχής
Αδειών, που απέρριψε αίτημά του για χορήγηση 22 αδειών οδικής
15 χρήσεως "Ζ" για ισάριθμα αυτοκίνητα, ήταν ότι η επίδικη
απόφαση στερείτο νομικό ερείσματος εφόσον σκοπούσε στην
επικύρωση νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών, που
είχε συγκροτηθεί και λειτουργούσε με βάση τις διατάξεις του περί
20 Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου Νόμου του
1988 (Ν. 149/88), που είχαν κηρυχθεί αντισυνταγματικές από το
Ανώτατο Δικαστήριο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

25 Το έργο της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών δεν περιορίζεται
στην αναθεώρηση των λόγων της απόφασης της Αρχής Αδειών που
αποτελεί το αντικείμενο της ιεραρχικής προσφυγής. Εξετάζει την
υπόθεση εξ υπαρχής και έχει την ίδια πρωτογενή δικαιοδοσία με
την Αρχή Αδειών. Μπορεί να διενεργήσει δική της έρευνα, να
διευρύνει το πλαίσιο της έρευνας που διεξήγε η Αρχή Αδειών, να

ακούσει η ίδια τους ενδιαφερομένους, να λάβει υπόψη της ακόμα και γεγονότα μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης της Αρχής Αδειών και να προβεί η ίδια στην έκδοση νέας απόφασης. Δικαιούται, βέβαια, να περιοριστεί σε απλή τροποποίηση ή/και επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών ως έχει.

Ενόψει όλων των πιο πάνω διαζευκτικών αποφάσεων που η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών μπορεί να εκδώσει κατά την εξέταση ιεραρχικής προσφυγής, θα πρέπει να εξεταστεί στην κάθε περίπτωση η φύση της συγκεκριμένης διαδικασίας που ακολουθήθηκε και η φύση της συγκεκριμένης απόφασης που λήφθηκε, πριν αποφασιστεί κατά πόσο η έλλειψη νομικού ερείσματος της εκκαλούμενης απόφασης της Αρχής Αδειών που προέρχεται από την αντισυνταγματικότητα του Νόμου 149/88, επενεργεί ώστε να στερήσει και τη δική της απόφαση του νομικού της ερείσματος ή όχι.

Στην παρούσα περίπτωση το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι:

- (α) η αναφορά στο κείμενο της επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ότι "η απόφαση της αρχής επικυρώνεται" δεν έγινε ως εκ του περισσού ή κατά λάθος·
- (β) με την προσβαλλόμενη απόφασή της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επαναλαμβάνει στην ουσία την απορριπτική άκυρη απόφαση της Αρχής Αδειών. Δεν μπορεί, επομένως, εύλογα να υποστηριχτεί ότι έχει εκδώσει νέα απόφαση σε αντικατάσταση της εκκαλούμενης, σύμφωνα με το Άρθρο 4Α (4)(δ) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων 9/82 και 84/84·
- (γ) παρά το γεγονός ότι κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άκουσε τις απόψεις του αιτητή, δεν μπορεί να λεχθεί ότι διεξήγαγε η ίδια δική της πλήρη έρευνα, εν όψει του γεγονότος ότι δεν είχε ενώπιον της τις απόψεις του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού όπως προνοούσε το Άρθρο 10(2) του Νόμου όπως ήταν σε ισχύ κατά το χρόνο που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, πριν την τροποποίηση του από το Άρθρο 2(α) του Νόμου 134/91· και
- (δ) λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί εύλογα να αποκλειστεί η πιθανότητα ότι στη λήψη της επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών επηρεάστηκε ουσιαστικά από την άκυρη διαδικασία και την χωρίς νομικό έρεισμα απόφαση της Αρχής Αδειών.

Στην παρούσα υπόθεση εξ αντικειμένου συναρτάται το κύρος της επίδικης απόφασης με το κύρος της ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία θα πρέπει να έχει και την ίδια τύχη. Εν όψει αυτής της διαπίστωσης, περιττεύει η εξέταση των

άλλων λόγων για τους οποίους προσβάλλεται η νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K & Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159·

Χατζηβασιλείου ν. Κ.Ο.Α. (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1005·

Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας & Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 270·

Αποστολίδης ν. Κ.Ο.Τ. (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1596·

Σάββα και Άλλος ν. Κ.Ο.Α., (1991) 4(Γ) Α.Α.Δ. 2223·

Tsouloftas & Others ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 426·

Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 992·

Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1563·

Εταιρεία Ταξί Φωκάς Λτδ ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Γ) Α.Α.Δ. 2188.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της άρνησης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει 12 άδειες οδικής χρήσης "Z" για ισάριθμα καινούργια οχήματα.

Σ. Καραπατάκης, για τον αιτητή.

Α. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 14/12/1990 με την οποία απορρίφθηκε η

ιεραρχική προσφυγή του Αιτητή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών να μην του χορηγήσει 12 άδειες οδικής χρήσεως "Z" για ισάριθμα καινούργια οχήματα. Όπως προκύπτει από τα γεγονότα που αναφέρω πιο κάτω το αίτημα του Αιτητή αφορά 22 άδειες αντί 12 άδειες που προφανώς εκ λάθους αναφέρεται στο αιτητικό της προσφυγής. 5

Στις 23/8/1989 ο Αιτητής υπόβαλε αίτηση στην Αρχή Αδειών για τη χορήγηση σ' αυτόν 22 αδειών οδικής χρήσεως "Z" για ισάριθμα καινούργια αυτοκίνητα οδηγούμενα άνευ οδηγού, με έδρα τη Λευκωσία. Στην αίτηση του ανέφερε ότι ήταν οδηγός ταξί στην Αγγλία και ότι σκόπευε να επαναπατριστεί. Στην Έκθεση του ημερομηνίας 30/8/1989, ο αρμόδιος Λειτουργός του Επαρχιακού Γραφείου του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, σημείωσε ότι η οργάνωση των αυτοκινιστών "ΣΕΑΚ έχουν ένσταση γιατί οι ανάγκες της Κύπρου σε οχήματα "Z" εξυπηρετούνται πλήρως από τα υπάρχοντα αδειούχα καθώς επίσης και με τις νέες άδειες που δόθηκαν". 10 15 20

Ο Αιτητής εμφανίστηκε ενώπιον της Αρχής Αδειών και υπόβαλε τις παραστάσεις του στις 2/2/1990. Δήλωσε ότι είναι ηλικίας 38 ετών, έγγαμος, κατάγεται από το Γερόλακκο, σπούδασε Διοίκηση Επιχειρήσεων και Οικονομικά, μένει μόνιμα στο Λονδίνο όπου εργάζεται και η γυναίκα του και ότι σκοπεύει να επαναπατριστεί αν του χορηγηθούν οι αιτούμενες άδειες. Δήλωσε επίσης ότι αγόρασε σπίτι στη Λευκωσία και στη Λάρνακα και ότι έχει δικές του δουλειές στο Λονδίνο. 25 30

Με επιστολή της Αρχής Αδειών ημερομηνίας 23/4/1990 ο Αιτητής πληροφορήθηκε ότι η αίτηση του απορρίφθηκε από την Αρχή Αδειών στη συνεδρία της ημερομηνίας 18/4/1990, γιατί δεν είχε πείσει την Αρχή Αδειών ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, εδάφιο 9, του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν.9/82). 35 40

Εναντίον της πιο πάνω απορριπτικής απόφασης της 40

5 Αρχής Αδειών ο Αιτητής υπόβαλε στις 17/5/1990 ιεραρχική προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών σύμφωνα με το άρθρο 4Α των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984.

10 Στις 3/10/1990 ο Αιτητής ανέπτυξε ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών τους λόγους που υποστηρίζουν την προσφυγή του. Δήλωσε επί του προκειμένου ότι στο Λονδίνο ήταν ταξιδιτής και
15 ασχολείτο με ενοικιάσεις αυτοκινήτων, ότι επέστρεψε στην Κύπρο στις 2/10/1990 μετά από παραμονή στο Λονδίνο για 20 χρόνια, και ότι έχει βεβαίωση της Λαϊκής Τράπεζας για τη χρηματοδότηση της αγοράς των 22 αυτοκινήτων. Στις 11/10/1990 η Αναθεωρητική Αρχή
20 Αδειών έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση την οποία κοινοποίησε στον Αιτητή και στην Αρχή Αδειών στις 14/12/1990. Το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης έχει ως εξής:

25 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων ο προσφεύγων δεν μας έχει πείσει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5(9) του νόμου, ότι δηλ. μετέρχεται ή προτίθεται να μετέλθει το μεταφορικό επάγγελμα ως κύριο αυτού επάγγελμα.

30 Γι' αυτό η προσφυγή απορρίπτεται και η απόφαση της Αρχής Αδειών επικυρώνεται."

35 Στην προσφυγή του ο Αιτητής επικαλείται διάφορους λόγους ακύρωσης της πιο πάνω απόφασης στους οποίους περιλαμβάνεται η πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο, η παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας και η έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας. Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός ότι η επίδικη απόφαση στερείται νομικού ερείσματος
40 εφόσο σκοπεί στην επικύρωση νομικά ανυπόστατης απόφασης που εκδόθηκε από την Αρχή Αδειών όπως είχε συγκροτηθεί και λειτουργούσε με βάση τις διατάξεις του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμου του 1988

(N.149/88).

Θα εξετάσω στο παρόν στάδιο τις συνέπειες πάνω στη νομιμότητα της επίδικης πράξης που προκύπτουν από το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι κατά το χρόνο έκδοσης από την Αρχή Αδειών της απορριπτικής απόφασης εναντίον της οποίας ασκήθηκε ιεραρχική προσφυγή από τον Αιτητή και η οποία επικυρώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, η Αρχή Αδειών ήταν συγκροτημένη και λειτουργούσε σύμφωνα με τις πρόνοιες του εν λόγω Νόμου αρ.149/88 οι οποίες είχαν κηρυχθεί αντισυνταγματικές από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **PIK ν. Καραγιώργη και Άλλου** (Α.Ε. 1163, 1178 και 1179, απόφαση ημερομηνίας 14/2/1991). Στην απόφαση της στην υπόθεση αυτή και σε σειρά άλλων αποφάσεων* που ακολούθησαν υιοθετήθηκε η άποψη ότι η αντισυνταγματικότητα του Νόμου αρ. 149/88 εκθεμελιώνει το βάθος των συμβουλίων που συγκροτήθηκαν με βάση τις διατάξεις του και κατ' επέκταση αποστερεί νομικού ερείσματος τις αποφάσεις τους. Επισημαίνω στο σημείο αυτό το γεγονός ότι, σε αντίθεση με την Αρχή Αδειών, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών η οποία εξέδωσε την επίδικη απόφαση στην παρούσα προσφυγή δεν περιλαμβάνεται στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου των οποίων τα συμβούλια είχαν συγκροτηθεί και τα οποία λειτουργούσαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αρ. 149/99. Επιβάλλεται, επομένως, να εξεταστεί κατά πόσο και/ή σε ποιο βαθμό, κάτω από τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, η αποστέρηση από την απόφαση της Αρχής Αδειών του νομικού της ερείσματος επηρεάζει τη νομική υπόσταση της επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Η παράλειψη του ευπαίδευτου δικηγόρου των Καθ' ων η Αίτηση να ασχοληθεί με τον υπό εξέταση

* Χατζηβασιλείου ν. ΚΟΑ (απόφαση ημερομηνίας 14/3/1991 στην προσφυγή αρ. 295/88), Νίκος Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας (απόφαση ημερ. 12/4/91 στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1158), Πάτροκλος Αποστολίδης ν. ΚΟΤ (απόφαση ημερ. 9/5/91 στην προσφυγή αρ. 782/90, και Γεώργιος Σάββα και άλλος ν. ΚΟΑ (απόφαση ημερ. 20/6/1991 στις προσφυγές 885/89 και 891/89).

ισχυρισμό του Αιτητή, με αναγκάζει να αποφασίσω το επίδικο αυτό θέμα χωρίς να έχω ενώπιον μου και τις δικές του εισηγήσεις και επιχειρήματα επί του προκειμένου.

5 Για να δοθεί η ορθή απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα θα πρέπει κατά πρώτο λόγο να ληφθεί υπόψη ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, η ιεραρχική προσφυγή δεν επενεργεί ως έφεση ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Αναφέρω
10 επί του προκειμένου τις υποθέσεις **Andreas Tsoulouftas & Others v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 426, **Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας**, (απόφαση ημερ. 25/4/1989 στην προσφυγή αρ. 370/88, και **Σπύρος Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών**, (απόφαση ημερ. 7/5/1991 στην προσφυγή αρ. 652/90).

15 Το έργο και οι εξουσίες της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών καθορίζονται στα εδάφια (3), (4) και (5) του άρθρου 4Α των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 ως εξής:

20 "4Α(3) Η αναθεωρητική αρχή αδειών εξετάζει την ενώπιον αυτής ασκηθείσαν προσφυγήν άνευ υπαιτίου βραδύτητος, αφού ακούση τους ενδιαφερομένους ή δώση την ευκαιρίαν εις αυτούς να εκθέσουν τας απόψεις των, αποφασίζει δε επί ταύτης.

25 (4) Η Αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να εκδώση μίαν των ακολούθων αποφάσεων:

30 (α) να επικυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·

(β) να ακυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·

(γ) να τροποποιήση την προσβληθείσαν απόφασιν·

35 (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·

40 (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην

ενέργειαν.

(5) Η αναθεωρητική αρχή αδειών κατά την λήψιν μιάς των εν ταις παραγράφοις (δ) και (ε) του προηγουμένου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων δύναται να λάβη υπ' όψιν και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως της αρχής αδειών."

Όπως προκύπτει από τις πιο πάνω νομοθετικές πρόνοιες, το έργο της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών δεν περιορίζεται στην αναθεώρηση των λόγων της απόφασης της Αρχής Αδειών που αποτελεί το αντικείμενο της ιεραρχικής προσφυγής. Εξετάζει την υπόθεση εξ υπαρχής και έχει την ίδια πρωτογενή δικαιοδοσία με την Αρχή Αδειών. Μπορεί να διενεργήσει δική της έρευνα, να διευρύνει το πλαίσιο της έρευνας που διεξήγε η Αρχή Αδειών, να ακούσει η ίδια τους ενδιαφερομένους, να λάβει υπόψη της ακόμα και γεγονότα μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης της Αρχής Αδειών και να προβεί η ίδια στην έκδοση νέας απόφασης. Δικαιούται, βέβαια, να περιοριστεί σε απλή τροποποίηση ή/και επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών ως έχει.

Ενόψει όλων των πιο πάνω διαζευκτικών αποφάσεων που η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών μπορεί να εκδώσει κατά την εξέταση ιεραρχικής προσφυγής, θα πρέπει να εξεταστεί στην κάθε περίπτωση η φύση της συγκεκριμένης διαδικασίας που ακολουθήθηκε και η φύση της συγκεκριμένης απόφασης που λήφθηκε, πριν αποφασιστεί κατά πόσο η έλλειψη νομικού ερείσματος της εκκαλούμενης απόφασης της Αρχής Αδειών που προέρχεται από την αντισυνταγματικότητα του Νόμου 149/88, επενεργεί ώστε να στερήσει και τη δική της απόφαση του νομικού της ερείσματος ή όχι. Παράδειγμα περίπτωσης που η στέρηση του νομικού ερείσματος της απόφασης της Αρχής Αδειών για τον πιο πάνω λόγο, αποτελεί η υπόθεση **Σπύρος Γεωργίου ν. Αναθεωρητική Αρχής Αδειών** (ανωτέρω) στην οποία η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών περιορίστηκε στην επικύρωση της

ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών.

Στην παρούσα περίπτωση έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι-

5

(α) η αναφορά στο κείμενο της επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ότι "η απόφαση της αρχής επικυρώνεται" δεν έγινε ως εκ του περισσού ή κατά λάθος όπως ήταν το συμπέρασμα του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Εταιρεία Ταξί Φωκάς Ατδ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, (απόφαση ημερ. 19/6/1991 στην προσφυγή αρ. 769/89).

10

15

(β) με την προσβαλλόμενη απόφαση της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επαναλαμβάνει στην ουσία την απορριπτική άκυρη απόφαση της Αρχής Αδειών. Δεν μπορεί, επομένως, εύλογα να υποστηριχτεί ότι έχει εκδώσει νέα απόφαση σε αντικατάσταση της εκκαλούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 4Α(4)(δ) του Νόμου.

20

25

(γ) παρά το γεγονός ότι κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άκουσε τις απόψεις του Αιτητή, δεν μπορεί να λεχθεί ότι διεξήγαγε η ίδια δική της πλήρη έρευνα, εν όψει του γεγονότος ότι δεν είχε ενώπιον της τις απόψεις του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού όπως προνοούσε το άρθρο 10(2) του Νόμου όπως ήταν σε ισχύ κατά το χρόνο που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, πριν την τροποποίηση του από το άρθρο 2(α) του Νόμου 134/91 και

30

35

(δ) λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί εύλογα να αποκλειστεί η πιθανότητα ότι στη λήψη της επίδικης απόφασης της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επηρεάστηκε ουσιαστικά από την άκυρη διαδικασία και την χωρίς νομικό έρεισμα απόφαση της Αρχής Αδειών.

Στην παρούσα υπόθεση εξ αντικειμένου συναρτάται το κύρος της επίδικης απόφασης με το κύρος της ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία θα πρέπει να έχει και την ίδια τύχη. Ενόψει αυτής της διαπίστωσης, περιττεύει η εξέταση των άλλων λόγων για τους οποίους προσβάλλεται η νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

5

Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολό της. Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

10

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*